

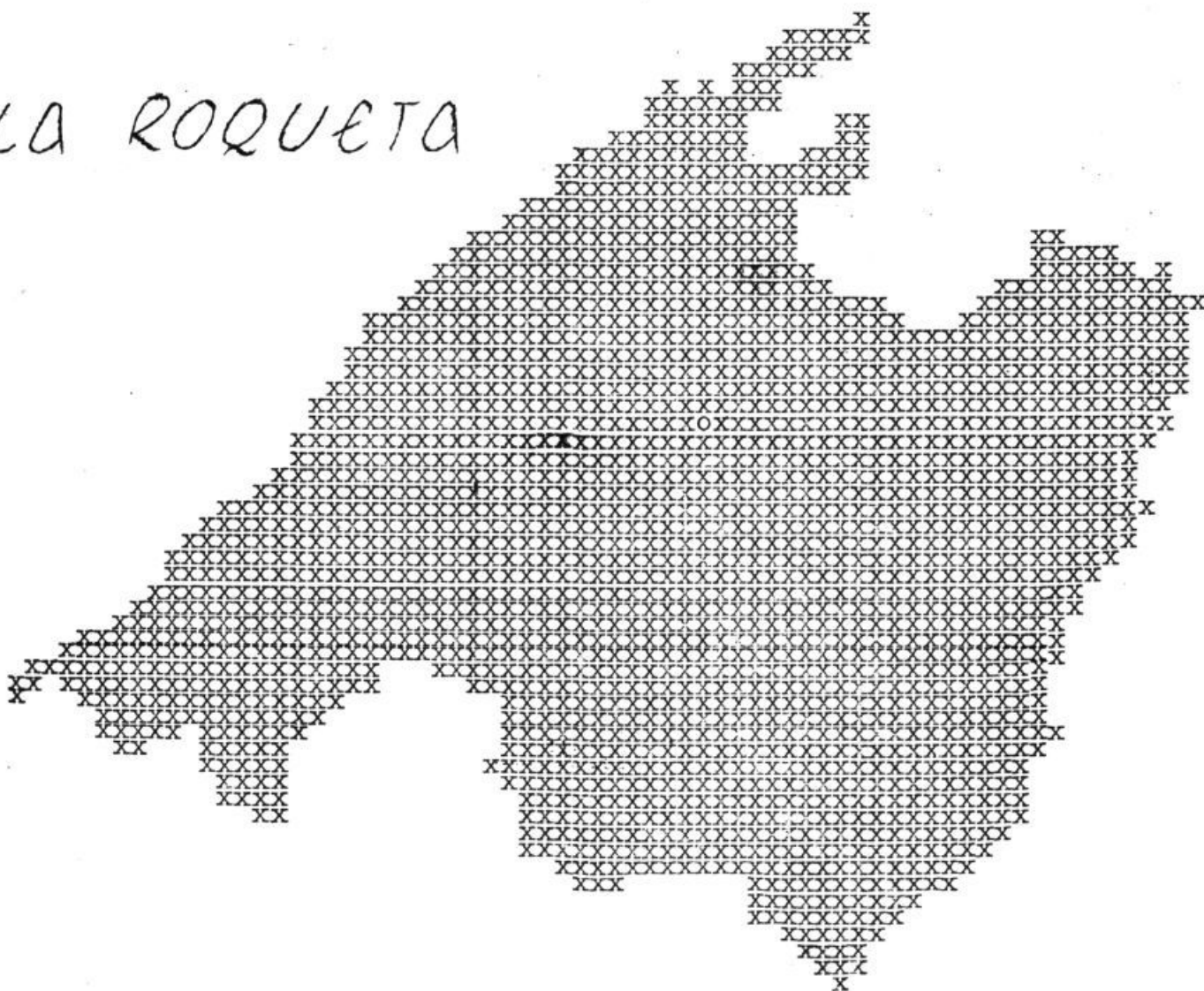
PVPT

REVISTA INDEPENDENT

SORTIRA A ROTLO, PER IOS PRESENTS, CADA MES

Cada número net i esporgat:	NÚMERO - PROSPECTE	Aquest prospecte tall tirat, i arreu:
20 pessetes.	LLUBÍ, DESEMBRE DE 1.979	15 pessetes.

LA ROQUETA

Revisión religiosa por el Rvdo. P. Pereantoni Miranius

Vidimus et approbamus ad normam Statutorum Universitatis
Romae, ex Pontificia Universitate Gregoriana
die 21 mensis maii anni 1.979

NIHIL OBSTAT:

El censor, Biel de Formentor, Ignorantíssim Sup.
Binifalet, 21 de novembre de 1.979

IMPRIMI POTES:

Bernat Fill de Rei, Secretari Ecco.
Sa Rota, 21 de novembre de 1.979

IMPRIMATUR:

† Romeu, Arquebisbe de Biniamet
Llubí, 29 de novembre de 1.979

IMPRES A CIUTAT

P

V-PVT

ANY I

Nº 0 - Desembre - 1.979

Redacció i Administració:

Ca'n Biel de sa Rota

CONTINGUT:

Escomesa

Crònica

Temps d'enrera

Puputades

Vuits i nous

Anuncis i crides

EDICOMESA

Mallorquins d'es pla i de la muntanya, pagesos i ciutadans, joves i vells, pobres i rics, lletruts o ignorants que això llegireu o sentireu llegir; a tots plegats i a cadascun, !bon dia i bon'hora!

Vet-mos t'aquí entre vol-tros, més contents que un Pas-co, sans com un gra d'all, i més alegres que unes xeremies; dispostos a donar-mos a rebre, si no tenim soscaire o res de nou, per ara un pic cada mes.

No res... Amb dues paraules, es cas està explicat.

Ara, aquests dies, just damunt festes de Nadal, mos ha picat sa beia de fer sortir a llum un periòdic, escrit en mallorquí llampant d'es que ara es parla; un periòdic faceto, xalest i delitós, net de pecat i de malura; fet per a tothom o popular, en es sentit de que, sense fer gitera a n'es mallorquins lletraferits, ni haver-los de caure de ses mans, per groserando o mal garbat, el puguin així mateix assaborir i entendre, tant es ciutadans de

Palma, Alcúdia o Felanitx, com aquesta gent pagesa de bona rel de per devers Sa Pobla o Llubí.

Un periòdic així, com el mos hem forjat; que no ve en el món perquè li facin cap fill canon-ge, ni tampoc per donar greix a n'el dimoni; que no l'ha de su-rar sa paternitat ni tan sols es didatge de cap partit polític; que, condrèt o manxol, dalt l'ar-bre o arranca-sega, ha de néixer i viure i morir prest o tard a dins Mallorca: escrit en mallorquí per mallorquins que, quan no sia altra cosa, estimen de bon cor sa seua terra; franc de tot compromís i servitut; lliure com l'aire del cel, i sense més con-signa que sa de servir es llum dret i mallorquinejar fins en es moll d'ets ossos... Un periòdic així, no digueu que no fos bo de presentar. Hi ha un nom just fet aposta: LA ROQUETA.

¿Quin mallorquí hi haurà que no sàpiga i entengui lo que vol dir aquest mot, sense més sol-fes?

A tots es qui hem passat la mar qualque vegada, i mos som

enyorats a terra externa; a tots
quants hem sentit parlar de
llocs del món, a on s'hi acuben
de calor, o gent i bestiar s'hi
moren de fam i fredolades; sem-
pre que mos ha fet pell de galli-
na es rebre noves de mortedats i
desgracies que hi ha hagudes a
tal part o tal altra, per revolu-
cions o guerres; tot d'una mos es
vengut a sa boca aquell esplai
tan natural: —!Benhaja sa roque-
ta!

Quan un mallorquí per anome-
nar sa seua terra diu Mallorca,
no ve a dir més que un nom,
igual que un provençal dirà Pro-
vença o un andalús Andalusia.

Ara en dia que un mallorquí =
diu sa roqueta, aquesta paraula
tal com sona, sense cap altre a-
fegitó, pareix talment que deixa
anar s'aroma d'aquella amor co-
ral, que tothom, en aquest racó
de món, si no és fill bord o mal
entranyat, sent per sa hermosa
terra a on va néixer.

Mallorca és un nom: sa roque-
ta és qualche cosa més: és un
nom familiarment amorós: és una
moixonía.

Per això el mos hem fet nos-
tro a n'aquest nom; per això
l'hem estampat a sa primera pla-
na, a modo d'escut i de bandera.
Hem de regonèixer, i no mos n'a-
magam, que aquest nom mos obliga

a no menar es molí tan alt, a
llaurejar dret, a no fer feina
d'embarc, i a procurar no per-
dre carregament i barca.

Sa verera que hem presa,
avui per'vui, és que aquest
Pu-Put que anam a publicar,
sia ben arribat per onsevulla
vaja. Ell, per això, fa comp-
tes de posar-hi de part seua
tot quant pugui i un poc més;
malavejant sobre tot a no aca-
bar mai s'humor i sa bona ca-
ra.

Amatent i trempat el volem,
per gust i geni: cellut i mala-
morós no li escauria tanma-
teix,... a no esser que per
desgràcia arribàssim a n'es
punt, un dia en l'any, de no
haver d'anar de berbes.

Dues qoses hi ha, (deixant-
ne d'altres a un costat,) que
no són fetes per a noltros, ni
mos han pogut passar mai per
sa garrova: una, sa d'entobiar
beneits, o també de vegades
bergants assolellats, posant-
los xops d'aigua de roses o
dant-los bavarades d'encens,
amb qualsevol excusa; s'altra,
encara pitjor, és sa oiosa ma-
mania de aquells qui, perquè
tenen sa fel sofregida o per
qualsevol altre motiu, prete-
nen fer-se rotlo de sa coua i
adreçar es pern del món, pren-

guent escarada de matadero, vol dir, exercitant s'ofici d'escorxadors del pròxim.

PU-PUT no pren candela a cap d'aquestes dues confraries. Tan poc afectat de fer platets, com enemic d'es cans de bou i ses tarantes, creu que hi ha molt bones coses a fer, per damunt tot això; maldament i tot faci es propòsit, p'es dia que hi import, de no reparar en tu ni vo cemerçè, i tenir sa honrada franquesa, quan sia hora, de dir la pura veritat, com dos i dos són quatre.

Gosariem messions que , a l'hora d'ara, a molts de voltros es menjar no vos cou, fins a sebre de bona tinta quins són es pares i padrins, parents i coneguts de PU-PUT; de quants de punts se calcen, quin pebre los cou i quin pa los assacia.

Si no poreu pus, si estau en s'esclator, vos hi darem sa mica de consol, just sols que basti.

D'un pronte, vos feim a sebre que es BIF farà sa revivalla amb ses seues cròniques.

!Oh! i darrera aquest, que és, diguem-ho així, Bisbe i Capítol, ve llavors lo millor : sa tanyada novella, plena de sabat i d'esponera: s'esbart de l'esperança.

¿No heu sentit desiara, qualche quet-quere-quec de gallet tendre , piulades de passerell o qualche = passada de rossinyol que feien bon sentir?... !Idò, i són ells! són aquests aucellons de primera volada, que ja n'hi ha que han fuit d'es niu, que ja mengen tot sols , i que es plomatxo los és tornat ca si tot ploma.

Sa novellada és nostra: no vos càpiga dubte. I sinó, ja reparareu com espera només sentir toc-toc , per obrir de bat en bat finestres= i portellons, i volar amunt, llevant i agosarada.

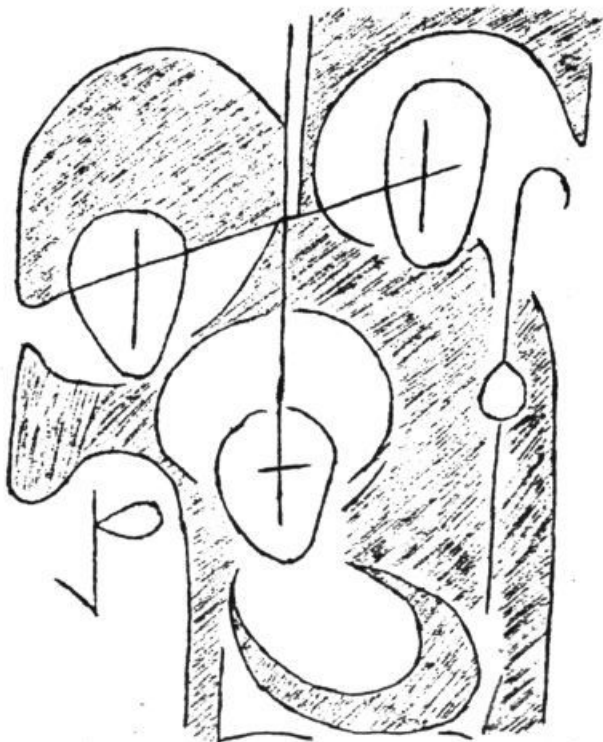
Amb això, lectors, quedam entesos. Si Déu vol i som vius, es dia de cap d'any mos tornarem veure.

Com si ja fóssim amics vells , tot va dit entre noltros.

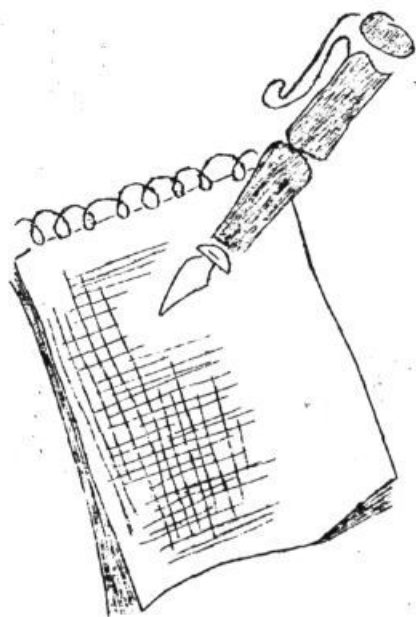
En quesvulla siam bons...

Vos desitja salut i bones festes,

EL PU-PUT

RUMORS DE TAVERNA

—S'altre dia vaig anar a ca ses monges i vaig romandre estorat de veure lo bé que cuiden es nostros infants.

—Són unes santes dones, ses tetes des nostros nins mentre qual cuna de ses nostres esposes i mares xafardegen devers sa botiga o en es portal de ca nostra.

—I llavors se queixen perquè ses monges cobren 500 pessetes ca da mes per a guardar es nostros al.lots 5 hores cada dia.

—A sa meva dona li ha dit que les ne doni 1.000 cada mes, perquè ella guanya a 150 pessetes s'hora de treball, i a ses monges = les surt a un duro s'hora. I això fa pena...

—Tens raó; jo també diré a sa meva dona que les doni més doblers, se los guanyen.

—Sa setmana passada, sa Germandat de Donadors de Sang de sa Se guretat Social de Son Dureta tornà an es Centre Parroquial, ¿ què no hi anares?

—Jo no perquè no puc donar sang, però sé que n'hi anaren 72 i molts d'ells de nous, cosa que diu molt a favor de Llubí perquè, a més d'ésser un des més regulars de Mallorca, és un des pobles que més se n'hi afeigeixen.

—Però m'han dit que molts s'han queixat perquè quasi no les han donat sopar.

—Mentida, les donaren dos paquets de galetes i un "laccao". Lo que passa és que n'hi ha que van allà per a sopar i això ja és egoïsme.

—Sempre n'hi ha que troben ossos an es fetge.

...ooOoo...

—La setmana passada, també, hi hagué molts de robatorums.

—Sí, pobre Joan de Sa Farinera, li piscaren 30 mil duros.

—Ja saben qui és?

—No me n'he enterat, però sia qui sia mareix una bona garro tada i que li fassin un escarment a's mig de sa plaça...

—Què no faràs llarg?

—Si los t'haguessin presos a tu, an aquests 30 mil duros, se gur que pensaries igual. Avui hi ha massa galafres per mig i és necessari fer-los anar per sa retxa a força de bastó.

B I F

¿ÉS FEIXISTA LA SENORITA MARGARITA?

temps

d'enrera

Ara a Llubí es llubínés preparen sa seua festa y, com son gent de dotbés, es dirvós no es per demés que será cosa faresta. Tres músicas hey heurá: una devés Son Parot, a "Casa Rotja" qu'es pla, y sa tarcera estará allá ahont voldrán avalot. Sis globos amollarán es diumenje dematí y a cada un hey penjarán formatje des que allá fan y dues cuartas de vi. Te contretats sis toreros s'alcalde, qu'es un xerrim, y se ballarán boleros presidits per curanderos y Mestre Lluch de Son Prim. Ha aparaulat de moment denou jochs de xeremies per dos centims d'aigordent y llevó es manteniment de naps, cols y xerovies.

Com alló son altres terres y a Llubí no tenen Born y beuen aigo a dins jerres, tocarán en cinch guiterres "Avuy vench, demá men torn." Lo milló será a nes cos, tots podrán veure de balde, un cuadro lo més hermós, amb un garrot; tot gojós goñá sa joya s'alcalde.

Axó ja es parlá de bades; festa com sa de Llubí no se veu dues vegades. Cada any son faves contades y costa poch s'anarhí.

Pu-Put, 29 Agost de 1.908 -Nº 39

A Llubí, es pòble de ses táperes, han organísada una música.

S'esperiència, acorde amb s'història, ha demostrat que allá ahont hey ha música nó hi manca rendu.

Desitjariam que es llubínés fossin una escepció de sa regla general.

Felicitam à n'ets iniciadós de etc., etc., que procurant vénce mil dificultats, etc., etc., han conseguit, etc., etc., amb armonía de ses necessidats que sa civilisació impòsa, etc., etc.

L'IGNORANCIA 10 Gener de 1.880 -Nº 30

EL QUI NO COMPRA PU-PUT ÉS UN ESTRET

EL CANT A UNA ROSA

Rosa meva, rosa meva,
nascuda d'un formós roser.
Jo per tu, som la dida,
com ta mare al cel sia, hagués volgut fer.

El sol-post la campana toca,
en el vell campanar.
La rosa se dormia,
quan el sol, ho havia fet ja.

En sentir tocar l'auba,
la rosa, sentia respirar.
Quan el pardal i la cadenera,
començaven a cantar.

Dins el jardí, aquesta, canta,
com un novii enamorat.
Abans de veure la novia,
abans de veure's casat.

Cada matí, la rosa guaita,
pel capoll del roser.
Vermella com una magrana,
que és del nou magraner.

El roser, plora, plora,
la rosa se dormí.
Un dia de ventada,
ella se morí.

Les germanes d'ella,
ploren, la seva mort.
Però, en terra veure-la seca,
les dóna aconhort.

Rosa meva, rosa meva,
nascuda d'un formós roser.
Jo per tu, som la dida,
com ta mare al cel sia, hagués volgut fer.

GUILLEM FELIU i RAMIS

¿LI AGRADEN SES TÀPERES AL SENYOR BATLE?

PUPUTADES- PUPUTADES- PUPUTADES- PUPUTADES

Abans de passar més envant ,
(no fos cosa que mos diguessin
que no tenim cultura.) vos vo-
lem dirigir, amics lectors, qua-
tre paraules i ben dites.

I perquè no hi hagi perill
de que vos passin per malla, fa-
rem lo que fan en es grans anun-
cis del dia: vos cridarem a so
de bombo:

ALTO! OJO!! LEEDY!!

Sa redacció de PU-PUT desit-
ja a tots es seus lectors unes
bones festes de Nadal, per
molts d'anys, en companyia d'
ets amics, parents, coneguts i
benefactors.

Que les tenguen amb salut i
alegria; que no los faci mal sa
porcella, ni s'endirot, ni es to-
rró, ni ses neules, etc.

Lo que enguany no perilla =
que faci ventrei a ningú es sa
segona festa de Nadal. Tot això
ho podem agrair a s'Ajuntament.

—¿Què hi ha de nou, deis?
!Psé!... poca cosa.

Si anàssem a veure que hi ha
de vell, ja tendriem per tallar
de sa peça: només en retreure =
sa netedat d'es carrers i entra-
des d'es poble; es carrers en-
lluernadors, es clots, ses fa-
drines embarassades, ses llamen-
tacions de la pagesia amb a-
quest malviatge de temps que no
vol ploure, sa carestia d'es
queviures, i altres herbes: vos
dic que n'hi ha per fer es cuc
de s'orella malalt a n'es sords
i tot.

Però d'això i d'altres ve-

llures ja'n parlarem amb més es
pai.

Anem a lo novell.

Ja som a's mig d'es ball, =
vol dir, que ja començam a suar

No, i som de parer que mos
espera un hivern que no hi hau-
rà res que dir, sobretot per
part de s'Ajuntament, d'es mes-
tres d'escola i de la Santíssi-
ma Trinitat.

Ja'n parlarem d'es pares d'
ets al.lots, i de ses festes de
carrer, i de sa fira d'es Cali-
fòrnia, es vespres, ara que ja
hi fa bon estar tocant a sa ber-
gantella.

!Bé mos anirà! sobretot si
es projectes de s'Ajuntament =
van en popa. Diuen que sí, que
hi aniran; però jo, la veritat,
m'estimaria més que fessin ai-
go.

¿Aigo has dit?

¿I aquell pou que deien si
mos trauria d'apuros, sabeu si
s'és posat a funcionar, o si ro-
man aturat?

Bono, direu que ara ja no l'
hem mester, amb so depòsit que
tenen en projecte es de dalt.

No, i diuen que d'aigo n'hi
ha ferm: sinó que per treure-
la, just hi falta pujar-la.

!Vaja uns apuros! per això
estan?

.... S'AJUNTAMENT S'IMPOSA

- !Una bona idea!
- Digues, tros de quòniam.
- Que es mestres posin un amun ci a n'es PU-PUT que digui:

ENSENYANÇA

Aprobado \ SEGURO
Preguntar por Miguel
Tel. **00 00 00**

ENSENYANÇA

NO COBRO si no aprueba
Preguntar por Rosa
Tel. **00 00 00**

—!El dimoni ets! ¿Perquè no ho digueres abans de s'estiu?

!Ara sí que estan bons!
Mos han dit que Na Conxa, sa carrapuòcheiriña, ha deixat sa segona etapa d'E.G.B.. No es que noltros hi tenguem res que

guanyar, però sí creim que ets al.lots tenen molt que perdre.

Hem perdut amb el canvi.

!Tot ho teniem i això mos man cava!

Ja'n tornarem parlar.

Parlen de si mos faran un local per a's joves, que mos fa tanta de falta, aquest any vinent.

N'estam contents, més que si se gastassin es nostros piryons en pintura, com se feia.

Ell que ho véssim, va dir es cego.

¿I sa biblioteca pública? Ja sabeu de que parl, voltros que teniu bona memòria.

Prometeren, mos donaren un discurs saborós, mos feren entrar en gana, i de llavors ençà, espera qui espera.

!Vaja, vaja, a fer via; que sinó, s'ase ja s'haurà mort de rialles, i com a bons mallor- = quins mos hauran de florir ses orelles amb sa cançoneta de tortugues, crancs, i caragols, i pasta d'ensaimades.

Diu que es Dia dels Morts hi va anar tanta i tanta de gent a n'es cementeri.

Llàstima que estigui tot embetumat d'asfalt; que su-allà hi quedaria una plaça per a sembrar hi un jardí amb plantes de de sa nostra Terra que no et dic = res.

Ni amb aquesta, n'hem arribat a fer una d'encertada. Ets ossos d'aquells bons llubiners, allà a

on són, encara tremolaran de s'es
carrufament i de tristor. Es ce-
menteri, es dia que allà s'hi fa-
ci un bon jardí, farà un estira-
ment, i exclamarà: "Ja era hora ;
deixau-me fer un alé llare, que
m'acubava, amb aquest maleit as-
falt."

P'es correu interior de dins
Elubí mos ha arribat aquesta car-
ta tapada:

Sr. Director de PU-PUT:

PU-PUTÍSSIM SENYOR:

Idò jo, s'altra diassa, de pa-
gés, en bon diumenge per més se-
nyes, feia una volteta per devora
es cementeri; i vaig veure que hi
havien fet molt de moviment per
allà, cosa que me va alegrar molt
i com que jo ja som vei procur mi-
rar cap es futur; vaig veure i re-
parar que hi havien posat tres =
discos.

En resumides cuentas; voldria,
si no hi ha feines més presises ,
que vosté fes arribar a s'Ajunta-
ment sa meva sugerència: Ja que
han feta aquesta feinada per dei-
xarhó tot tan curiós, crec que =
convé ferla ben acabada; per això
vos envii aquest lletrero, si és
que pot servir de boceto.

PROHIBIDO
HACER
CACA

Fassin favor d'escriure quatre
mots sobre l'asunto; i ja sap que
som es seu sirvent lector, i que
vos quedarè, puputíssim senyor ,

sumament agrait.

EN JUAN DE NA MARIA.

Si això va així, hauran de =
comprar un rellotge a cada regi-
dor; s'emprenen d'una manera, i
ses coses han arribat a tal punt
, que ja no és aguantador.

S'altra dia, sense més ni
pus, se va endarrerir un pleno ,
ei! tot un pleno, nada menos que
vint minuts.

!Cap com aquesta! Si cada ve-
gada que es regidors arribassin-
tart no poguessin entrar, ja no
en tendríem més de plenos.

ELS PERILLS DE MORIR-SE A LLUBÍ...

Un amic nostre, tan estudiós com modest, se queixava, s'altre dia, de no haver obtingut = s'empleo d'auxiliar de s'Ajuntament.

—Idò, haguessis fetes oposicions...

—No les hauria guanyades!

—!Maldament! Aquí hi ha sa costum de nombrar es qui ho fa pitjor...

—!Som tan desgraciat, que m'haurien posat en primer lloc!

Recollim unes paraules d'un regidor d'es nostre Ajuntament:

—Per una vegada respectem sa voluntat d'es poble.

Aquestes paraules són històriques. ¿Fins quan es poble tin drà raó de dir que per ell se fé sa llei de s'embut.

Es dia de cap d'any, que ja s'acosta, sortirà a llum es número 1 de PU-PUT.

Per aquest mateix dia, se

preparen coses extraordinàries.

Es sol abans de les set i mitja haurà botat d'es llit.

Casi ningú farà feina.

Moltes botigues romandran tancades.

A l'església hi haurà sermó, altar fumant i missa de tres, i orgues.

De molts d'endiots, ja no s'en cantarà gall ni gallina.

Serà de veure, vos dic, es dia de cap d'any i vinents, sa piuladissa que pitjor que un eixam de gorriçons, armaran per places i carrers ets al.lots etxerevits, i qualche grandolàs, per baratar = PU-PUTS amb quatre duros de cinc pessetes.

Se levanta la sesión.

EN BIEL FRONTERA:
¡ÉS COMUNISTA!

Vuits i Nous

GRA D'ORDI

Omplir aquests pics de lletres que llegides tant de dalt a baix com de través, diguin: sa 1ª retxa, una lletra; sa 2^a lo que han mester per filar; sa 3^a un animal de ploma; sa 4^a lo que abunda devers es Juriol, i sa 5ª una altra lletra.

M.M.

...ooOoo...

SEMBLANCES

- 1^a. ¿En qué s'assembla un llibre a un fuster?
- 2^a. ¿I una dona a un lleó?
- 3^a. ¿I un General a un infant de dos mesos?
- 4^a. ¿I es capellans a n'es nins?

PICULIN.

...ooOoo...

ENDEVINALLA

Damunt un puig reunits, / belen cabres i cabrits;
i en haver-hi a baix un mort, / llavors sí que belen fort.

X.

...ooOoo...

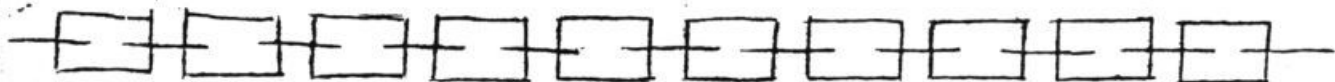
PREGUNTA

¿Qui se faria més mal, es qui caigués de damunt un campanar o es qui caigués de damunt una cadira?

BORINO ROS

ITOL.3A

(Ses solucions es més qui ve, si som vius. Però d'aquí a llavors, a tots es qui les endevinaran, Pu-Put, "que no perdona gasto ni sacrifici", los donarà es títol d'IGNORANT DE MERIT y tractament de VOCE BENEITURA. Ara cavil.lau, sí trobau que ho paga.)

PU-PUT' és més barat que el paper higiènic.

AVIS

EN EL PRÒXIM
NÚMERO...

-RONDALIES:

N'ARNAVET DE SA U.D.C.

-EXCLUSIVES:

FOTOGRAFIA DE NA CONXA...

-GLOSSES:

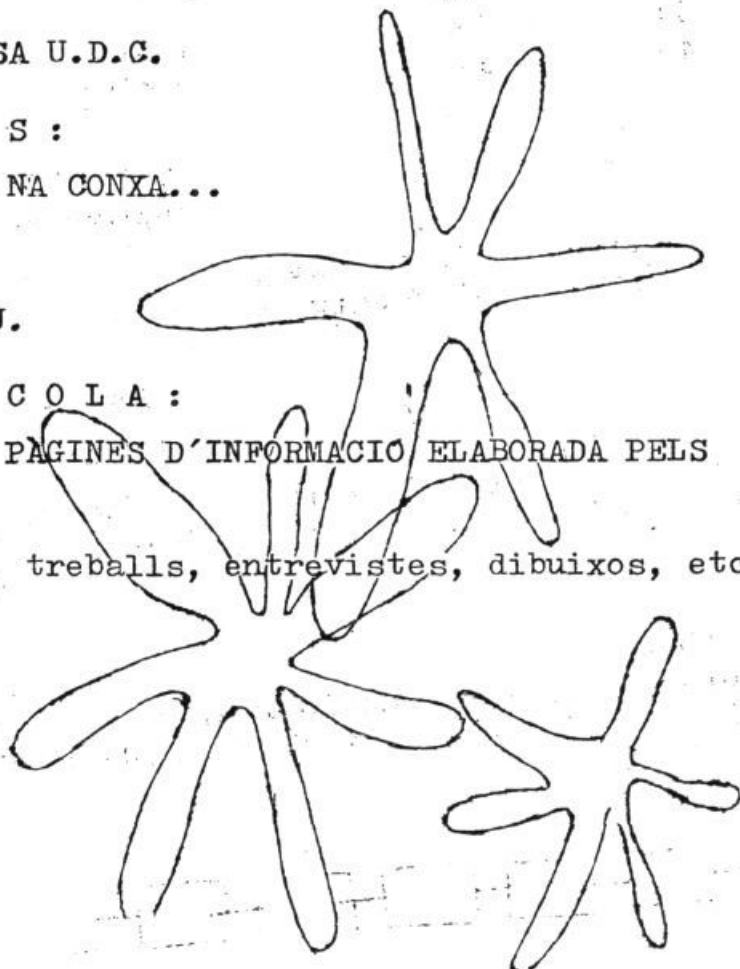
D'ES CA DE BOU.

-PU - PUT - ESCOLA:

MÉS DE QUATRE PÀGINES D'INFORMACIÓ ELABORADA PELS

AL.LOTS:

Comentaris, treballs, entrevistes, dibuixos, etc.

ANUNCIS, CRIDES I RECLAMS.

PU-PUT

REVISTA INDEPENDENT

POTXÓS, DE BON PAST, I QUE NO DEU RES A NINGÚ
(EN TERRA CAIGUI I MAL NO FACI)

ADMINISTRACIÓ I REDACCIÓ: A Ca'n Biel de sa Rota, a on podeu enviar sa correspondència i quesvulla més s'oferesqui.

REDACTORS: Pocs i ben avenguts.

COLABORADORS: Tots es mallorquins que han sobreviscut a s'any de sa neu, que no patesquin de dolor romàntic a sa ploma ni tenguin ulls de poll en es cervell.

Lo que és d'originals, mos ne podeu enviar tants com voldreu, i encara gràcies. Però, una vegada rebuts, ja los heu acabats de veure. S'insertaran, si agraden; i sinó, no: i foris!.

COMUNICATS: igual que si fossin pagarés; vol dir, amb bones firmes.

ANUNCIS I RECLAMS: a preu de plaça: no mos desavindrem. I fins i tot, vos hi darem una maneta, perquè surtin més llampants, i facin acudir més aucells a sa beguda. Avui en dia, ja es sap: més ven qui més anuncia.

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ: Per a tot l'any, 200 pessetes. D'això s'en diu baratura: es paper tot sol, casi les val.- Cada número a lloure, 4 drets de cinc pessetes, perquè sou voltros.

REVENEDORS: N'hem de menester un esbart, que tenguin bona veu, cama de foc i poca peresa. Qui primer hi és, primer engrana.
!Au al.lots! a Ca'n Biel de sa Rota parteixen es torró.

NOTA. Per a aquells estornells sense plomes, qui cerquen na Maria per sa cuina, o van de tres qui n'agafa quatre, o són afectats de dar-se llustre i viure esquena dreta, PU-PUT no és venal a cap preu: i vaja dit, per ara i per a sempre.

ALTRA I NO PUS. Aquest Prospecte se vendrà a mitat de preu, perquè equival a mitx número de PU-PUT. Es números vinents tindran = uns fulls més, o sia, deu planes.

ADVERTÈNCIES

PRIMERA. Aquesta revista no se ven a ningú absolutament, i valgui per avís. Lo més que fa, amb obsequi d'es públic ignorant, és baratar es números amb quatre duros de cinc pessetes.

SEGONA. Si hi ha qualque ignorant que vulgui comunicar-mos es seus errors, en assumptes d'interés comú o fi, pot enviar, baix de plec clos, sos treballs al President i l'u-Put Major. (Té tractament d'Ignorantíssim Senyor.) En soben entés que dits treballs sien Catòlics, no resin de política, ni tractin assumptes personals.

TERCERA. Sa col·lecció de números que surtin, formarà una plagueta o ta^{va} vegada tom; i qui vulgui obtenir-lo després, li costarà d'es pebre; per això convé guardar els exemplars.

PRIMERA EDICIÓ D'AQUEST PROSPECTE: PART DE 100 EXEMPLARS.

!OH... I GUARDAM ES MOTLO!

